

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/148/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818204784
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818204784.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, ul. Karadžičova č. 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., ul. Ventúrska č. 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: H. Z., ul. U. č. XXX/X, E., t.č. bytom ul. I. č. X/X, E., o zaplatenie 2.086,84 eur s príslušenstvom, na odvolania žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. júna 2019, č.k. 7Csp/96/2018-123, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 698,75 eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 698,75 eur od 13.12.2015 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur, najneskôr do 28. dňa kalendárneho mesiaca, s účinnosťou od augusta 2019 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia m e n í tak, že v tejto časti sa žaloba žalobcu z a m i e t a .

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol p o t v r d z u j e .

III. Žalovaná m á nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza č. k. 7Csp 96/2018-49 zo dňa 15.11.2018; konanie o zaplatenie 27,48% úroku ročne zo sumy 1.816,87 eur od 17.11.2015 do zaplatenia zastavil; žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 698,75 eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 698,75 eur od 13.12.2015 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur, najneskôr do 28. dňa kalendárneho mesiaca, s účinnosťou od augusta 2019 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 15.10.2018 domáhal proti žalovanej zaplatenia 2.086,84 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48% ročne zo sumy 1.816,87 eur od 17.11.2015 až do zaplatenia, a s úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 2.086,84 eur od 17.11.2015 do zaplatenia. Podaním zo dňa 5.11.2018 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu písomne oznámil, že žalobu berie späť v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48% ročne zo sumy 1.816,87 eur od 17.11.2015 do zaplatenia. Súd konanie o zaplatenie 27,48% úroku ročne z

dĺžnej sumy 1.816,87 eur od 17.11.2015 do zaplataenia, zastavil. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7Csp 96/2018-49 zo dňa 15.11.2018, proti ktorému v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote podala odpor žalovaná. Odpor podaný žalovanou bol vecne odôvodnený, preto podľa § 267 ods. 3 veta prvá Civilného sporového poriadku, súd zrušil platobný rozkaz č. k. 7Csp 96/2018-49 zo dňa 15.11.2018. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnenmu záveru, že žaloba je podaná dôvodne sčasti. Žalobca predmetom súdneho konania (po čiastočnom späťvzati žaloby), urobil nárok o zaplataenie sumy 2.086,94 eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.066,94 eur od 17.11.2015 do zaplataenia. Dňa 20.9.2012 medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb. Pôvodný veriteľ zmluvy uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom (okrem iného) bolo poskytovanie úverov, pôžičiek. Z tohto dôvodu sa považoval za dodávateľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by žalovaná pri jej uzatváraní konala v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považovala za spotrebiteľa. Žalovaná v priebehu konania tvrdila, že vo sfére jej záujmu nebolo uzavretie Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, ale len uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere na sumu 299,- eur. Zo zmlúv zo dňa 20.9.2012 jednoznačne vyplýva, že vôľou právneho predchodcu žalobcu a žalovanej bolo uzatvorenie písomnou formou aj Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. V jej texte je použité slovné spojenie: „zmluvné strany uzatvárajú tiež ...“ (vyššie uvedenú zmluvu) s tým, že zmluva nadobudne účinnosť dňom 1. poskytnutia revolvingového úveru. Žalovaná v priebehu konania potvrdila, že z úverového rámca čerpala. Z bodu 2.3. časti 2. zmluvy pritom vyplýva, že ak by na úverovom účte nebol zaznamenaný žiadny pohyb, t. j. ak by aj revolvingový úver nečerpala, zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, by bez ďalšieho zanikla. Právny vzťah, ktorý vznikol medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou z uzavretej Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, je vzťahom podľa zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 20.9.2012, keďže predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme revolvingového spotrebiteľského úveru a záväzok žalovanej ako spotrebiteľa úver vrátiť a zaplatiť úroky. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. V Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, je výška revolvingového spotrebiteľského úveru uvedená dvomi rôznymi sumami: a) ako výška úverového rámca 5.000,- eur, b) ako aktuálna výška úverového rámca 600,- eur. Zo žiadneho ustanovenia predmetnej zmluvy ale nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne na základe akých konkrétnych okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca. Ak dodávateľ (právny predchodca žalobcu) naformuloval text zmluvy tak, že v nej uviedol dve rôzne výšky úveru, tak mal v nej zároveň jasne stanoviť podmienky upravujúce čerpanie úveru a tiež uviesť, kedy je žalovaná ako spotrebiteľ oprávnená čerpať aktuálny úverový rámec 600,- eur a kedy úverový rámec 5.000,- eur. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 20.9.2012, neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, v dôsledku čoho je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. V Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 20.9.2012, je uvedená výška mesačnej splátky nasledovne: min. 5% z dĺžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur. Z tejto formulácie, ani zo žiadneho iného ustanovenia zmluvy nie je ale zrejmé, čo sa považuje za „dĺžnú čiastku“, teda, či ide len o dĺžnú istinu (vyčerpanú sumu) alebo zároveň aj o dĺžný úrok, prípadne dĺžné poisťné. Pojem „dĺžná čiastka“ (na rozdiel, napr. od pojmu „istina“), je sám o sebe neurčitý pojem a môže obsahovať aj viaceré dĺžné sumy. Z takto formulovanej zmluvy, preto nie je jednoznačne zrejmé, v akej výške žalovaná (spotrebiteľ) mala splátku úveru plniť. V tejto súvislosti by neobstál ani argument žalobcu, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru, kedy účastníci zmluvy (predchodca žalobcu a žalovaná) pri jej uzatváraní nevedia určiť, kedy a koľko z úveru bude čerpané, že nie je možné presne stanoviť takúto sumu. Súdu je z praxe známe, že iní poskytovatelia spotrebiteľských revolvingových úverov dokážu vopred transparentne informovať klientov o výške mesačnej splátky (v čase podpisu zmluvy). Súd tiež poukazuje na to, že otázka výšky minimálnej mesačnej splátky je spochybnená i v bode 4.1. časti 2. zmluvy, podľa ktorého sa jej účastníci dohodli, že výšku minimálnej mesačnej splátky je možné meniť vzájomnou dohodou i telefonicky. Zo zmluvy nevyplýva ani to, že by sa právny predchodca žalobcu zaviazal oznamovať žalovanej vo výpise z úverového účtu výšku povinnej mesačnej splátky. V bode 3.2. časti 2. zmluvy, je len konštatovaná evidencia čerpania a splácania revolvingového úveru na úverovom účte dlžníka. Výpis z úverového účtu mal byť pritom vyhotovený iba v prípade, že v danom období bol na účte zaznamenaný pohyb, t. j. vrátane úhrady mesačnej splátky, alebo zúčtovania mesačných nákladov. Z uvedeného vyplýva, že v

prípade, ak v príslušnom období nebol pohyb na účte, žalovanej nebol výpis z účtu zaslaný (porovnaj rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 16Co 342/2018). Súdu je známe rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, pričom na predmetnú vec nebolo možné aplikovať rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-42/15. Predmetná Zmluva neobsahuje náležitosť uvedenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu jej uzavretia. V Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 20.9.2012 je uvedená RPMN 45,94%. V bode 43. odôvodnenia rozsudku už bolo uvedené, že v prejednávanej veci výška úveru bola označená dvomi rôznymi sumami. Ak by výška úveru bola 5.000,- eur, tak RPMN 45,94% je nesprávny údaj. Pri jej výpočte pôvodný veriteľ nezahrnul do nákladov poistné. Takýto postup nie je správny, lebo podľa § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je do celkových nákladov potrebné započítať aj poistné, pokiaľ dojednanie o poistení bolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru. Z bodu 1.1. časti 2. predmetnej zmluvy nevyplýva, že by žalovaná mohla poistenie aj odmietnuť, resp. uzavrieť zmluvu aj bez poistenia. V tomto bode je len uvedené, že dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením revolvingového úveru. Za takto zisteného stavu (t. j. ak by výška úveru bola dohodnutá na sumu 5.000,- eur), bolo potrebné náklady na poistenie započítať do celkových nákladov spotrebiteľa. S poukazom na vyššie uvedené zistenia, v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty chýbajú, resp. nie sú konkretizované náležitosti, ktoré ku dňu 20.9.2012 vyžadoval zák. č. 129/2010 Z.z. (uvedené v § 9 ods. 2 písm. g, j, k).

3. Predmetom konania je nárok o zaplatenie sumy 2.086,84 eur s príslušenstvom, pričom posudzovaním prejudiciálnej otázky dospel súd k záveru, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 20.9.2012, je bezúročný a bez poplatkov. Strany sporu sa v predmetnej zmluve dohodli na uplatnení práva na splatenie celej pohľadávky (bod 4.1. časť 3. zmluvy). Žalobca predložil Výzvu na splatenie dlžnej čiastky zo dňa 3.8.2015 adresovanú žalovanej, v ktorej ju upozornil na uplatnenie svojho práva: žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Žalovaná popierala, že by jej právny predchodca žalobcu zaslal výzvu zo dňa 3.8.2015. V bode 6.1. časti 3. predmetnej zmluvy, sa jej účastníci dohodli, že všetku korešpondenciu bude veriteľ žalovanej zasielať poštou, a to formou obyčajnej alebo doporučenej zásielky na jej poslednú adresu. Žalobca predložil poštový hárok, z ktorého jednoznačne vyplýva, že jeho právny predchodca zásielku zo dňa 3.8.2015 podal na pošte dňa 5.8.2015, za účelom jej doručenia žalovanej (ako obyčajnú zásielku). Podľa bodu 6.1. časti 3. predmetnej zmluvy, zásielka sa považuje za doručенú desiatym dňom po jej odoslaní, t. j.: dňa 15.8.2015. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s obsahom písomnosti skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo 129/2010). Žalobca svoje tvrdenia, o splnení notifikačnej povinnosti, preukázal. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozsudku, ku dňu 16.11.2015 pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru. Oznámenie zo dňa 24.11.2015 o uplatnení jeho práva, bolo žalovanej doručené dňa 27.11.2015. Žalobca, ako právny nástupca spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., ul. Panenská č. 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, preukázal v konaní splnenie podmienok na uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok). Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predmetného úveru ku dňu 16.11.2015 právnym predchodcom žalobcu, je platným a účinným právnym úkonom. Z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 4.4.2019 predloženého prostredníctvom právneho zástupcu vyplýva, že k uplatneniu tohto práva došlo pre omeškanie s úhradou splátky splatnej ku dňu 10.6.2015. Žalovaná v priebehu konania, uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby. Z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, a to žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie, ale nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. V tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 228/2016, ktorý označil totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka pre celý zosplatený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, za neprípustné (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 10Co 73/2018, Krajského súdu Nitra č. k. 9Co 216/2018, Krajského súdu Bratislava č. k. 10Co 88/2018). Žaloba na súd došla dňa 15.10.2018. Právny predchodca žalobcu predmetný revolvingový úver zosplatnil ku dňu 16.11.2015, ktoré vyhlásenie mimoriadnej splatnosti malo za následok začiatok premlčacej doby u zvyšku zosplateného úveru (splatnosť ktorého nastala po dátume 16.11.2015). V odôvodnení rozsudku

už bolo uvedené, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti predmetného revolvingového spotrebiteľského úveru bolo žalovanej doručené dňa 27.11.2015. Podľa ustanovenia § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, je možné posúdiť len premlčanie splátok splatných do zosplatenia celého dlhu, t. j. premlčanie podľa tohto ustanovenia, by vzhľadom na začatie sporu dňa 15.10.2018, mohli podliehať len splátky splatné: dňa 10.6.2015, dňa 10.7.2015, dňa 10.8.2015, dňa 10.9.2015, dňa 10.10.2015.

Žalovaná, počas sporu neplnila na pohľadávku žiadnu sumu. Ako to už bolo uvedené, predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná vyčerpala sumu 2.499,35 eur a zaplatila 1.800,60 eur. Rozdiel medzi uvedenými sumami predstavuje 698,75 eur. Žalovaná poslednú úhradu realizovala dňa 7.5.2015. Súd už uviedol, že právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil pre omeškanie so splátkou revolvingového spotrebiteľského úveru, splatnou ku dňu 10.6.2015. Súd pre účely, či sú premlčané (trojročná premlčacia doba) splátky splatné: dňa 10.6.2015, dňa 10.7.2015, dňa 10.8.2015, dňa 10.9.2015, dňa 10.10.2015 posudzoval otázku, aká bola výška mesačnej splátky, ktorú mala žalovaná platiť. Podľa bodu 46. odôvodnenia rozsudku, v predmetnej zmluve je uvedená výška mesačnej splátky nasledovne: min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur, pričom nie je zrejmé, čo sa považuje za dlžnú čiastku. Podľa bodu 43. odôvodnenia rozsudku, v zmluve je výška revolvingového spotrebiteľského úveru uvedená dvomi rôznymi sumami: 5.000,- eur a 600,- eur. Z výpisu z úverového účtu a z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov, registrovaných na úverom prípade č. 42655746001100 vyplýva, že žalovaná začala revolvingový spotrebiteľský úver čerpať dňa 26.2.2013 (1. deň poskytnutia revolvingového úveru), pričom v prvom mesiaci vyčerpala sumu 600,- eur (č. l. 13), a ako výška mesačnej splátky bola uvedená suma 30,- eur (č. l. 9 spisu). Pokiaľ v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, je uvedená výška aktuálneho úverového rámca 600,- eur a výška mesačnej splátky: min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur, a vo výpise z úverového účtu predpis splátky 30,- eur, tak je možné vyvodiť, že žalovaná poskytnutý revolvingový úver mala splácať po 30,- eur mesačne (5% zo 600,- eur = 30,- eur). Toto zistenie však nemá vplyv na to, čo už bolo uvedené (bod 43., bod 46.), že výška revolvingového spotrebiteľského úveru bola označená dvomi sumami, a že zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, a že zo zmluvy, tak ako bola formulovaná, nie je jednoznačne zrejmé, v akej výške žalovaná mala splátku úveru plniť (platiť). Uvedené: výšku úverového rámca, v čase uzavretia zmluvy (600,- eur) a výšku splátky (30,- eur mesačne) je možné zistiť až z výpisu z úverového účtu a z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov, vyhotovených po uzavretí zmluvy. Podľa názoru súdu, pre účely toho či splátky splatné: dňa 10.6.2015, dňa 10.7.2015, dňa 10.8.2015, dňa 10.9.2015, dňa 10.10.2015, sú alebo nie sú premlčané (trojročná premlčacia doba), je z vyššie uvedeného zistenia možné vychádzať (t. j., že výška mesačnej splátky je 30,- eur: 600,- eur delene 100% krát 5%). Žalovaná tak v období od 10.3.2013 (z úverového rámca 1. krát čerpala dňa 26.2.2013 a 1. splátku mala uhradiť dňa 10.3.2013) do 10.10.2015 (žaloba došla dňa 15.10.2018), a teda aj dňa 10.6.2015, dňa 10.7.2015, dňa 10.8.2015, dňa 10.9.2015 a dňa 10.10.2015, t. j. za 32 mesiacov mala zaplatiť sumu 960,- eur (32 krát 30,- eur) ako istinu úveru (úver je bezúročný a bez poplatkov). Žalovaná však celkovo zaplatila 1.800,60 eur, ktorú sumu súd započítal i na úhradu splátok splatných dňa 10.6.2015, dňa 10.7.2015, dňa 10.8.2015, dňa 10.9.2015 a dňa 10.10.2015. Pri tomto posudzovaní, splátky splatné v uvedených dňoch, nie sú premlčané, pretože boli uhradené skôr, a to ešte pred dátumom ich splatnosti, t. j. pred dátumom 10.6.2015, 10.7.2015, 10.8.2015, 10.9.2015 a 10.10.2015. Zostatok dlhu (istina), v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje 698,75 eur (2.499,35 eur mínus 1.800,60 eur), v ktorej časti je nárok opodstatnený a nepremľaný (žaloba došla dňa 15.10.2018). Pokiaľ sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.086,84 eur, súd v prevyšujúcej časti (2.086,84 eur mínus 698,75 eur) žalobu zamietol. Žalobca nemá nárok na úroky ani na poplatky, keď z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca svojím dispozičným úkonom predmetom súdneho konania urobil aj nárok o zaplatenie úrokov z omeškania. Žalobca v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24.11.2015, žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovanej doručené dňa 27.11.2015 a lehota 14 dní uplynula dňa 12.12.2015. Omeškanie s úhradou dlžnej sumy 698,75 eur sa začalo dňa 13.12.2015. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania 8,05% (zmluva bola uzavretá pred 1.2.2013) ročne zo sumy 698,75 eur od 13.12.2015 do zaplatenia, a to podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. V prevyšujúcej časti (8,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 1.368,19 eur (2.066,94 eur mínus 698,75 eur) od 17.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 698,75 eur od 17.11.2015 do 12.12.2015) žalobu zamietol. Žalobu, ako neopodstatnenú zamietol aj v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 19,90 eur, pretože žalobca jednoznačne nepreukázal konkrétne, s ktorými a) poštovými, b)

administratívnymi, c) personálnymi nákladmi, d) nákladmi vynaloženými na telefonický kontakt, e) so zasielaním SMS správy, si ju uplatňuje. Ani zo špecifikácie, ktorú predložil dňa 17.2.2019, uvedené nie je možné jednoznačne zistiť. Navyše uvedená suma je neprimerane vysoká. Žalovaná na pojednávaní dňa 29.3.2019 na zaplatenie dlžnej sumy (s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania) navrhla povoliť splátky po 100,- eur mesačne. Podľa údajov z registra Sociálnej poisťovne, zamestnávateľom žalovanej je: a) Peter Kasala Kasco, u ktorého za obdobie posledných troch mesiacov dosiahla brutto príjem: 115,92 eur, 137,50 eur a 119,56 eur, b) Rex, s.r.o. Nové Zámky, u ktorého za obdobie posledných troch mesiacov dosiahla brutto príjem: 116,39 eur, 125,- eur a 125,- eur. Z výsluchu žalovanej vyplýva, že je nemajetná, bez úspor, jej náklady na stravu predstavujú sumu 70,- eur až 80,- eur. Býva v spoločnej domácnosti s manželom. Zálohové platby za byt platia vo výške 210,- eur mesačne. Jej manžel je poberateľom starobného dôchodku, z ktorého sú mu vykonávané exekučné zrážky. Po ich vykonaní je mu vyplatený dôchodok vo výške 450,- eur (č. l. 116). Súd povolil žalovanej na úhradu dlžnej sumy s príslušenstvom splátky po 100,- eur mesačne. Uvedenú výšku splátok považoval za primeranú, vzhľadom na jej finančnú situáciu. Zaplatenie dlhu naraz alebo vo vyšších splátkach, by ju dostalo do stavu ešte väčšej hmotnej núdze a ohrozilo by uspokojovanie jej základných životných potrieb. Napokon, aj pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupné, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania, v prípade neschopnosti žalovanej zaplatiť priznané plnenie naraz (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 4Co 330/2017, č. k. 27Co 281/2018). V podaní zo dňa 4.4.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že súhlasí so splácaním dlžnej sumy formou mesačných splátok tak, že priznaná suma vrátane príslušenstva bude uhradená do jedného roka. Pri splátkach po 100,- eur mesačne, žalovaná dlžnú sumu 698,75 eur aj s príslušenstvom v lehote jedného roka uhradí. Každá zo strán mala vo veci úspech čiastočný, preto im súd náhradu trov nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca aj žalovaná.

5. Žalobca podal odvolanie proti výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania. Uviedol, že s posúdením veci súdom prvej inštancie nesúhlasí. Poukázal na skutočnosť, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 20.09.2012 bola uzavretá podľa § 14 ZoS, t.j. ako zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú. Predmetom úverovej zmluvy je poskytnutie revolvingového úveru na základe spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú ako to vyplýva z bodu 2.1. časti 2. úverovej zmluvy, t.zn., že žalobca poskytuje žalovanej určitý úverový rámec, z ktorého môže žalovaná čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky maximálne do výšky poskytnutého úverového rámca, pričom záleží výlučne na vôli žalovanej, či, kedy a koľko peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca vyčerpá. Žalovaná tak mohla čerpať celú výšku úverového rámca naraz, mohla čerpať len časť poskytnutého rámca jednorazovo alebo opakovane, mohla kedykoľvek splatiť akúkoľvek časť čerpanej sumy alebo aj celú sumu a opätovne čerpať peňažné prostriedky podľa svojho uváženia atď. Žalobca nevie vôľu žalovanej ani predpokladať ani ovplyvniť, preto nemohol v zmluve uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak než to urobil na úverovej zmluve, t.zn., že výška splátky je 5,00 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur a že je splatná 10. deň v mesiaci. Žalobca rovnako poukazuje na skutočnosť, že výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalobcovi vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov a teda, že žalovaná mala presnú vedomosť, aká je jej aktuálna výška. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 8C/284/2015-67 zo dňa 06.11.2015, na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má za to, že z výkladu Súdneho dvora k smernici 2008/48 ako aj z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nevyplýva povinnosť, že by zmluva o úvere mala obsahovať presné rozčlenenie vnútornej skladby jednotlivých splátok na časť istiny, úrokov a poplatkov. Ohľadom čerpania z úverového rámca uvádza, že pri revolvingovom úvere môže klient po splatení časti dlhu znovu čerpať peňažné prostriedky v tejto časti bez toho, aby došlo k zvýšeniu úverového rámca (napr.: úverový rámec vo výške 600 eur, klient vyčerpá 600 eur, splatí 300 Eur, znovu čerpá 150 eur = vyčerpá celkom 750 eur, avšak úverový rámec 600 Eur pritom neprekročil z dôvodu, že splatil 300 eur). Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má za to, že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a je toho názoru, že súd nesprávne postupoval, keď posúdil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Nemôže sa stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorým žaloba v zamietnutej časti nevyhovela a je toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok v

celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

6. Žalovaná podala odvolanie proti výroku, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 698,75 eur s príslušenstvom. Uviedla, že v podanom odpore vzniesla námietku premlčania a preto sumu 698,75 eur odmieta platiť, lebo je premlčaná.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym zisteniam ohľadom neuplynutia premlčacej doby. Žalovaná vo svojom odvolaní zo dňa 07.07.2019 má za to, že žalovaný nárok žalobcu je premlčaný. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že žalobca doručil žalovanej dňa 27.11.2015 oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Uvedené vyplýva z potvrdenia o doručení predmetného oznámenia, ktoré už žalobca v konaní predkladal súdu. K námietke premlčania opätovne uvádza, že predmetný nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalobca vyhlásil dňa 16.11.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t.j. 17.11.2015 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žalobný návrh bol podaný na súd dňa 10.10.2018, t.j. v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe.

8. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že žalobca po vyhlásení mimoriadnej splatnosti ju do dnešného dňa nekontaktoval a do troch rokov nepodal žalobu, preto pohľadávku považuje za premlčanú.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že sa pridrižava svojho písomného podania zo dňa 19.07.2019.

10. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 698,75 eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 698,75 eur od 13.12.2015 do zaplataenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur, najneskôr do 28. dňa kalendárneho mesiaca, s účinnosťou od augusta 2019 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia podľa § 388 CSP zmeniť a žalobu v tejto časti zamietnuť a v napadnutej časti vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch, ktorými zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza č. k. 7Csp 96/2018-49 zo dňa 15.11.2018 a konanie o zaplataenie 27,48% úroku ročne zo sumy 1.816,87 eur od 17.11.2015 do zaplataenia zastavil, odvolaním napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v týchto výrokoch právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

12. Čo sa týka záveru súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva je bezúročná a bezpoplatkov, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, a síce celkovú výšku úveru, z dôvodu ktorého je v zmysle § 11 uvedeného zákona potrebné predmetnú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. V Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, je výška revolvingového spotrebiteľského úveru uvedená dvomi rôznymi sumami: a) ako výška úverového rámca 5.000,- eur, b) ako aktuálna výška úverového rámca 600,- eur. Zo žiadneho ustanovenia predmetnej zmluvy ale ani podľa odvolacieho súdu nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne na základe akých konkrétnych okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca. Ak dodávateľ (právny predchodca žalobcu) naformuloval text zmluvy tak, že v nej uviedol dve rôzne výšky úveru, tak mal v nej zároveň jasne stanoviť podmienky upravujúce čerpanie úveru a tiež uviesť, kedy je žalovaná ako spotrebiteľ oprávnená čerpať aktuálny úverový rámec 600,- eur a kedy úverový rámec 5.000,- eur. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 20.9.2012, teda ani podľa odvolacieho súdu neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, v dôsledku čoho je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného záveru sa

odvolací súd už nezaoberal ďalšou odvolacou námietkou žalobcu, podľa ktorej je nesprávny záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj dôsledkom absencie rozpisu splátok úveru na splátku istiny, úroku a prípadných poplatkov.

13. Za správny považuje teda odvolací súd právny názor súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená stranami sporu neobsahuje údaj o celkovej výške úveru. Túto skutočnosť potom súd prvej inštancie správne právne posúdil a dospel k správne záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru čerpaného žalovanou od žalobcu.

14. Odvolací súd sa ale nestotožnil s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, že dlh žalovanej na úvere nie je v celosti premlčaný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlh žalovanej sa stal splatným po tom, čo právny predchodca žalobcu uplatnil svoje právo (strany sporu sa v predmetnej zmluve dohodli na uplatnení práva na splatenie celej pohľadávky bod 4.1. časť 3. zmluvy) a zosplatnil celý úver v dôsledku neuhrádzania splátok riadne a včas, a to listom zo dňa 24.11.2015, ktorým ku dňu 16.11.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pričom žalovanú (pozn. - v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) predžalobnou upomienkou zo dňa 03.08.2015 (danú poštovou prepravu dňa 05.08.2015) vyzval na doplatenie už splatných splátok a upozornil ju na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok. Z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 4.4.2019 predloženého prostredníctvom právneho zástupcu vyplýva, že k uplatneniu tohto práva došlo pre omeškanie s úhradou splátky splatnej ku dňu 10.6.2015. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (napr. lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatniť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ako je tomu v občianskoprávnej úprave -napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky /§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka/, ktorá bola splatná dňa 10.06.2015, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 11.06.2015 a uplynula 11.06.2018. Svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu žalovanej z úveru si žalobca uplatnil až návrhom na začatie konania podaným na súde dňa 15.10.2018, teda po márnom uplynutí premlčacej doby.

15. V dôsledku uplatnenia námietky premlčania zo strany žalovanej nebolo možné v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčané právo žalobcovi ako veriteľovi priznať a z tohto dôvodu odvolací súd v dôsledku dôvodne podaného odvolania žalovanej zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 698,75 eur s 8,05% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy 698,75 eur od 13.12.2015 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur, najneskôr do 28. dňa kalendárneho mesiaca, s účinnosťou od augusta 2019 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia tak, že žalobu v tejto časti zamietol (§ 388 CSP).

16. Pokiaľ aj súd prvej inštancie založil svoj právny záver o ne/premlčaní časti, resp. celého žalobcom uplatneného nároku s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17Co/228/2016,

tak predmetné rozhodnutie vychádza z iného skutkového a právneho stavu (veriteľ neoznačil pre omeškanie s ktorou splátkou konkrétne došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti záväzku), čo následne viedlo k inému právnemu posúdeniu než v súdnej veci, nakoľko výsledky vykonaného dokazovania v prejednávanej veci preukázali, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, možnosť vyhlásenia ktorej bola dojednaná medzi zmluvnými stranami v bode bod 4.1. časť 3. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, došlo v dôsledku omeškania dlžníka so splátkou splatnou v mesiaci 10.06.2015, ktorú mal podľa listu zo dňa 03.08.2015 uhradiť a v ktorom bol zároveň vyzvaný na úhradu ďalšieho dlhu a upozornený na možnosť zosplatnenia úveru.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

18. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca procesne zavinił zastavenie konania v časti o zaplatenie 27,48% úroku ročne z dlžnej sumy 1.816,87 eur od 17.11.2015 do zaplatenia, späťvzatím žaloby v tejto časti bez uvedenia dôvodu, pričom v konaní nebolo zistené, že by túto dlžnú sumu žalovaná žalobcovi dobrovoľne uhradila v priebehu konania, patrí žalovanej nárok na náhradu trov konania v tejto časti. Vo zvyšku bola žalovaná v konaní plne úspešná. Na základe uvedeného súd vyslovil, že žalovanej patrí voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).